

Mi Még Élünk!

2006.11. 22.

Mindennapi csalódásaink tengerében
Fuldoklunk, várva a Csodát ;
Nem bízunk benne,
Pedig Isten tenyerében
Minden ujja
Védőpajzsként fog át
Hogy ne tehessen kárt Bennünk :
Ki árthat-
Ne okozzunk bajt magunknak-
Sem a Világnak
S csitítja szívünkben a jajt....

Türelmetlen, hűtlen,
Rakoncátlan gyermekei
Kiket teremtett..;-
-Tán nem bánta meg
Mit lehetne Velünk tenni !!?
Hiszen mindegyikünk
A boldogságért remeg...

Mindennapi kudarcaink
Felőrlik mosolyunk
Hogyha elbuknak harcaink
Tovább megyünk :
Ahogyan csak tudunk..

S Boldog emberek helyett
Vert sereget
Lát -: ki nézi tépett népünk ;
S jelentjük, hogyha kérdeznek :
IGEN, Itt: Mi Még Élünk!

Az Ács és a halász 2006 11.23.

Mielőtt a kakas

Háromszor rikácsolt:

Elárulta a halász

Az ácsot

Nekünk sokszor

Nem is szól

A kakas ...

Megtagadjuk elveinket

Hasas

Bankókért, vagy pénztárcáért

-Mely éppen csörren-

és FESZÍTSD MEG-et szólunk csöndben ;

Megalkuszunk a NÉP vágyáért-

S hitünk elporlik a szürke ködben....

2001 Nagypéntekén

Volt-e értelme annak
Hogy Magad a keresztnek adtad
Hisz:az Emberek
Nem változtak meg
Jellemhibásan, nyomorultan
A nemzedékek váltanak sorban...

A Hibák, a Góg, a Kapzsiság öröklődnek
A Bűnök szenny-halmazai az Égig nőnek
S nem változott egy jottányit sem
Az Emberi nemet jellemző jellem

Enni, szeretkezni, uralkodni kell...
Mértéktelenül, az ostobák:mértékkel
S-fontos:hogy Más is lássa
irigykedjen, s sírját ássa
hogyan Nekem többre tellett:
S neki az Enyéért is dolgoznia kellett...

Miértünk?!:HIÁBA gyalázat
Nem a porból vétettünk...
De ha úgy is: mocsokból a mázat
Égeti ránk a Kor, s vétettünk
már minden szabály ellen
Mi valaha megfordult fejedben

Szórtunk, s szórtak fejünkre átkot
Mi Atyánk megváltottad a Világot?!?
S hol van az ÚJ EMBER benne?
Metr itt vannak az Igazak mind, mind eltemetve
Eltűntek a régen-javasolt erények;
A Gőgy, s a Pénz: a Mammon már a lényeg
Rohanunk, rohanunk egyre jobban
S a BŰN megfogán már a magzat-burokban

Szívünk még mindig
oly kemény, és oly sötét
Beszívjuk a SÁTÁN
átkos lehelletét
Vérükké válik
s Átkozottak leszünk
Bünre használjuk csak
rosszra hajló eszünk...

Nem aggodalmaskodok
De félek a jövőtől
Míg intő kereszted újra
Ki nem nő a földből
Míg a jók jobbra
A Rosszak balra nem vettetnek
Erős keresztedben
Hadd kapaszkodjam meg!

MÉG KELLENEK...

Kellenek a Csodák: Jézusom
Barbár még a Nép: Tudod-s tudom
Még mindig:kenyér, s cirusz kell...
Legtöbbször csak átkozódnak a neveddel...

Csak ha nagy a baj-hivnak segítségül
Tehetetlen dühükben, s mindig:végül
Akkor sem gondolják komolyan
Csak:szólásmondás lettél-mint olyan

A Bűn győz nap-mint nap
Dacos fejed új „koronát”-
Szived új döfést kap
minden percben---
Mindmegannyi koron át
S tehetetlen
dühében gyilkol -aki ember
Csak Jót tenni,csak jót tenni
Nem mer...
csak azt nehéz:-amire kértél
Azóta is az:ami célt ér
Nem tudunk önmagunkon győzni
Önmagunkon?!- a Sátánt megelőzni
Mely most is uralkodik
A tobzódó Világ felett
A kihívó kérdésre, csak TE vagy a felelet

De JaJ!Falak közé zártak
Hol vannak a csodák
Kellessz a Világnak?
Az emberek most is ostobák
Show kell, fényes megváltás
S nem elég az Égre kiáltás:
Én Istenem, én Istenem:
Miért hagytál el engem!

Csoda kell:-hogya dőzsölő jólét

Odafigyeljen Rád

Csoda kell:-hogya éhező,kolduló nép

Jöhessen Hozzád

csoda,hogya szkeptikusak lelkesüljenek

Csoda, hogya nem-lánglelkűek felhevüljenek

csoda, hogya emberek soha senkit,semmit ne irtsanak

Csoda, hogya beteg lelkűek megnyugodhassanak

mert csoda lenne, ha megtérne az Emberiség

Csoda, csoda: add hogya hadd higyjem még!

**„ A Fény felé fordulj
hogyan az Árnyék mögöttem legyen”**

2001.05.13.

Ritkán figyelek Jézusra
S- ezért üres az életem
Nem a Fény felé fordulok
Hogy az Árnyék mögöttem legyen;-
-Sokszor csak az árnyéket figyelem....-

S annyira csak azt látom
A Bajt, a Bűnt a Világon
Hogy nem is veszem észre:
Mennyi Jóra, Szépre
- Tanítana Istenem-

Pedig
Mily sok szív felém sugároz;
Hány Ember ölelne magához,
Mennyi kincset rejt a LÉT:
A harmóniák tengerét
-Beh sokszor nem érzékelem...!

KERESZTÉNY RUHATÁR

2001 .o5. 30.
Kolosz.:3.:12-14

A divatos öltözék,
melyben csinos vagyok, :érezem
Melyet mindenki úgy lát: szép
S jól érzem magam benne egészen...:

Nyolc ruhadarab: melyekről látszik: Krisztus híve.
ki viseli: egymást , s így Istent segítve :
A KÖNYÖRÜLETES SZÍV, mely ritka, mint a holló
mert letiporjuk egymást, míg le nem jár a kontó

A JÓSÁG, mely gyanús, ha bárki is érzi:
Jajj!: embertársunkat
Mily rejtett szándék vezérli
ha ezt teszi velünk ; vajjon mit tudhat?

AZ ALÁZATOSSÁG; mely tán már ki is veszett
Gögös Egónk fölemelte a lehajtott fejeket
S a kérések követelésekbe csaptak át...

Hogy mindenki megvalósíthassa..
hogy mit:!-- Önmagát!!

A SZELÍDSÉG ; már nem divat
Az ebek között sem
Ember-pitbullok marják szét
Megsebzett szívem

A TÜRELEM nem terem rózsát már
sehol ; s a virágoskertekben
Génkezelt, műtrágyázott virágok
fojtják a hitem

AZ EGYMÁS ELSZENVEDÉSE
Kényszerűség, s lázadással jár

S nem tudjuk: együtt- avagy mégse
Hol van a jó lemondás, hol van a határ

A MEGBOCSÁTÁS: csak ha muszáj
S ha az Élet belekényszerít
Nem tudni jobban kinek fáj
Ki nyer- Ki veszít

S A SZERETET, melyet mindig meggyaláztak
Oly kiválóan és okosan
Hogy megtört már a lendület
az egész Világon, ..s oly sokan
Vesztik el a Hitüket...
Öngyilkosok lesznek,
Mert a lelkükben fáznak
Az ÉLET nagy- nagy hideg szele miatt...
Hol van már a nyolc keresztény
óvó, féltő, meleg ruhadarab?

Hol vagytok
Engem-elhagyott múzsák?
Lógtok, vagy meghaltatok?
A hétköznapi szekerét húzzák
Gyenge kezeitek?
Avagy
Más szívét melengetitek ?

Az enyém megkérgesedett
Vagy megkeseredett
Lényeg: hogy nem lehet Veletek
Hütlének lettetek
S Én az elárvult;- lelkileg beteg

Évek óta vágyom: hogy feloldódjon
lelkemben a görcs, s ne sodródjon
Arra, merre a Világ visz
megfáradtam:,nem úgy hisz
E munkamániás
öregember
/ Amivé lettem/
Hinne még; vagy tán hinni sem mer

Fáradt csókra gyúl
De öröme- már nem vadul
mint régen...
S kábulatba hajszolja a TV-vel bús fejét...
Hol vagytok, ?!:hogy tépjétek szét
Mélyülő viszfényes ráncait...
Hol vagytok, ha nem itt velem
Mikor elhagy énem, s életem

Megszakadt szívek repülnek
Az Ég felé
Karácsony éjjelén
Mindegyik, mely nem lelé
BÉKÉjét e földtekén...
Jó Nekik: Istenhez közel kerülnek

Egymást ölvé, gyilkolva élünk
Kajánul röhögünk, cinkosan nevetgélünk
Sebeinket nyalva döfünk
S a sárban,-ha langyos- röhögünk
Nem tudni:minek, nem tudni: meddig még
Csak néha látjuk át keservünk, hogyha ég,
Ha fellángol a szívünk, néha
Egy-egy röpke percre:
Hogy mindent másképp látunk
meglepődünk persze
Levetjük álarcunk
Félve, pörén állunk
Félve nézünk a Úrra
Mert máskor más Istent imádunk

S kilépünk egyszer...
Tán karácsony éjjelén
E dimenzióból, s időből
Legalább Te meg én

Kell, hogy a karácsony
megsimogassa lelkedet
Kell, hogy újra érezd:
Mi az a Szeretet

Nem gondolsz véle nap-mint nap
Elsuhansz mellette
Nem adsz, s lényed sem kap
Semmit sem helyette

Kell, hogy a karácsony
megsimogassa a lelkedet
Kell, hogy újra érezd:
Mi az a Szeretet

Megszokásban, únott algoritmusokban
Telnek el a napok;
Nem örülsz magadnak, s kérhdeted:
Ugyan minek élek- minek vagyok?

Kell, hogy a karácsony
Megsimogassa lelkedet
Kell, hogy újra érezd:
Mi az a Szeretet

Elfolyik kezéd közt
Életed, mint a por, homok-
Vén fejjel elárvult
Lényed- a nemlétért kuncsorog

Kell, hogy a karácsony
Megsimogassa lelkedet
Kell, hogy újra érezd:
Mi az a Szeretet

Hogyan is legyen öröm, erő
Avagy igazi vágy benned-
Szeretet nélkül hazugság-
Mit kellett, vagy kell tenned!

Kell, hogy a karácsony
Megsimogassa lelkedet
Kell, hogy újra érezd:
Mi az a Szeretet

Nyughelyed is szeretni kell,
Mely befogad
Szeress, mindig, míg bírsz,
És Önmagad add!

Húsvéti gondolatok

1998 körül

Túl korai volt a megváltás,-Istenem
Azóta: csak a bűn nőtt, a Jóság-nem
Érdemes volt értünk: a sok szenvedés?
Hisz a megjavult ember oly kevés!

Nem csak akkor nevettek ki-
ma is semmibe vesznek:
Bűnt bűnre halmoznak:
ölnek, fegyverkeznek
Nem volt olyan másodperc
a múlt kétezer évben
Hogy meg ne öltek volna valakit
akkor-- éppen

A hazug szó-- becsülendő
A becsület el-kerülendő
Ki először támadja le a másikat
A győzelemre- csak az számíthat

Hol a Te hatásod:-Jézusom
Ki indult el a jó úton?
Elfelejtettek, meg-és kicsúfoltak
Ki örül Neked- az élők, vagy a holtak?

Csak az utolsó hörgésnél jutsz talán eszébe -azoknak
Kikért életed adtad- volt cserébe
De hisz ezt tudtad, és mégis megtetted...
Így akarta az Úr, vagy túlbuzgón szeretted ?

Hzs vers

1994 nov 24

Elmúlt az ifjúság
Felnőtt korba értünk
Ha látlak csak- mi újság
Beh más volt
Míg egymásnak éltünk!
az Idő mellettünk elloholt...

Boldog fény gyullad
Gyermeked szemében
Kezet fogunk: úgy ad
Baráti jobbot férjed: serényen;
Beh más volt
Míg egymásnak éltünk!
Az Idő mellettünk elloholt...

Örülök, hogy látlak
Mint fátyol, ha fellebben
A Múlt, az erős szálak!
Gyönyörű a fény még
Mosolygó szemedben
Tíz éve gyúlt- Rég

Beh más volt
Míg egymásnak éltünk!
Az Idő mellettünk elloholt...

1993 karácsonyán

1993 .11.18.

Örökre vár a Föld
Meváltásra, újra
Mindenki önös körét futja...

Örökre vár a Föld
Mindig is arra várt
Miközben új horizontot
Új határt
Keresett...
Az EMBER nem változott
Maradt.-- mint volt
Kegyetlen, önző, barbár
A XX. század köntösével bár
elfedi magát....
Ha nincs egy jóhiszemű gát
Ledobva azt magáról:
kivetkőzik magából;
Meújhodik az Ős-Káin vétke:
Azóta is hull az ártatlanok vére

Örökre vár a Föld
Meváltásra, újra
Mindenki önös körét futja
Miközben nem tudja:
Megszerzi-e amit adhatna a Lét:
A lelki békét?

Egymást fúrva, marva
Véres karmokkal, szemekkel
Megszerezzük, ami csak kell
Nyugalomra időt sem hagyva

Pedig ÖRÖMRE vár a Föld
Meváltásra, újra
Csökönyös, vastag, buta
nyakunkat nekifeszítjük az Éden kapujának
S-- harmóniát hazudva-- élünk a Mának

Ezt akartad Istenem?

1993.12.14.

Már tudom, hogy nem tudom
A Világot megváltani
Félek, : nincs elég időm
Eleget kiáltani
Hogy eljusson azokhoz, kihez kell
Nekem nem elég tizenkét ember
És három év
Sokkal több időre lenne szükségem...:
Ugyanannyi az érv,
De bolond a század, melyben kell élnem

Ugyanúgy, ugyanazokat az elveket;
nem követik az ész-érveket, terveket
Ugyanolyan önzők, csak véresebb kezük
nem késekkel ölnek: géppisztoly fegyverük
S az „átlagnak” a szórakozás
Hogy a TV.-ben „játékból” ölnek:
Milyen más
Ez a század, a „békés nézőknek”
Tocsogunk a bűnben, vérben
Bárgyú, silány ötömök a TV.-ben

Nincs más érdekes, csak az erőszak
Mely a kegyetlen „szórakoztató” horrortól
a gyermekfilmekig hat
A hazug erotika, s a „magasztos” közöny
nem sikk az igaz csók, az igazi könny
Reklámok zúzzák szét ítélőképességedet
magad sem tudod: mit szeretsz, s mit lehet
Nincs egy nyugodt perced, utánad nyúl--
S a „civilizáció” a koporsódra hull...

Egy ateista a templomban

1990 dec 25

Szembenézek Veled
Mi ez a kulcsíny, pompa, dísz
Lehet
Hogy ebben valaki hisz?!
Fakó gipsz-szobor; aranyozás
Lehet mögötte valami más?

Mi ez az egész
Kőoltár, tömjén, szenteltvíz
Melyben kétmilliárd ember hisz
Elhinni is nehéz...

Tényleg
Ha nem értem a mögötte rejlő lényezet
Félek
az Ateizmus, a Nihill- fenyeget
És sokan, sokan nem látnak bele
Hogy mire épül az egész
Hogy a hitnek a SZERETET az alkotó eleme
S EZ a Lényeg
Nem a kőoltár, a tömjén, a képek
A szeretetben jótét lélek

GOD

Te tudod, hogy mi lesz
Én-- legfeljebb.-- csak hogy mi volt
S hogy mit szeretnék

Lesújtasz vagy fölemelsz
Neked élő, vagy holt-
Te tudod, hogy mi lehetnék...

/ Noha hit énbennem
Szinte nincsen
Te légy erőm, Te légy nyelvem
Te vagy az én drága kincsem /

Mogorva lelkemből
Csak tövisek és fullánkok állnak ki
S- azokra hogyan akasszon Valaki
Karácsonykor-- szaloncukrot?!

Nem értem van a Világ
Nem kedvesség, és nem szeretet;
Mit kapok Tőle:
Az örömöm-- mind hervadt virág ;
Bár gyűjteném, (amit lehet)
Így is kevesem van, s belőle
Másnak nem adhatok
Mert mi marad nekem ?!

Fenyőre nem költök
Fölös pénzpocsékolás
S.-Hogy született Jézus?
Hisz született annyi más...
Úgyis loptok, és öltök
Hasznom, s közöm nincs e tényhez
Sem a megértéshez, sem erényhez
Sem a jótékony szívörömhöz ;
Frázispufogatás!!!!
Visszatérek saját körömhöz

Káin kéjjel
Veri öccsét széjjel
Feldúlt haragjában
S Isten hagyja szétloccsant agyában
A meg-nem-teremtett Jobb Jövőt
A szétomlott jobb reményeket
Melyek nem feleltek meg...
De lettünk MI, s a mai nap
Lett a Pénz, az Élv, a Gyilok
Az ősi ösztön,:mely nem hagy
S meg--nem változott...
Miért lennék más én
Mint ez az átkozott
Huszonegyedik századom ??!

A HIT útja

2002 jan .11.

Ne mondd: hogy karácsony van a szívedben
Ha mozdulatlan, összefagyott érző meleg nincs ebben
És hideget lehel mindenkire
Ki jött—vagy csak úgy tévedt ide

Minek neked a HIT?
-Hogy megtartsd magadnak
Mit hozott, mit vitt?
Nem öncélúan kaptad!

Ha arcod hasonlít is Krisztusra
A kezeid: nem-
Legalábbis tetteikben :
Nem látszik, hogy mi is a Hit jussa

Oroszlán elé nem mész
Mint hajdanán a hívők
Győz mindig a józan ész
S tudod: győztesek a túlélők
Lavírozol, s horgászol a zavarosban
„meg kell élni máról holnapra”
S csak úgy lehet: ügyesen, okosan
Ha sült a kenyér, hús is kell abba!

Elvétetted az UTAT, mit Isten jelölt
Csak éhezve- fázva?
Nincstelenül lehet valaki jelölt?
Az örök életre?
Szenvedés a létünk örök értelme?
EZ az mi Mindent magyarázna?

Nehéz Fényt gyújtanom
Magamban Istenem...
Mert ahhoz ki kell salakolnom
Előbb...- mindenem
Miről-.-eddig azt hittem
Megfelel
Most, hogy eldöntöttem:
Jobbat, s Jobban kell !

Elfogadom: nem lehetek
Elégedett magammal
A Jónál jobbat kell tennem, :
Ezüstért arannyal –
Fizetnem, bármily nehéz is ez :
-belátom
Más lábát megmosnom
Mikor az nem is a barátom....

Nem könnyű érezni ;
Hogy a tegnapi tettem
Tehettem volna jobban ;,-
S mégsem tettem
Szerethettem volna ;,-
S mégsem szerettem
Fejlődhettem volna ;,-
S rest volt a kedvem
Adhattam volna ;,-
S mégis elvettem
Melegíthettem volna ;,-
S én dideregtem
Fénycsóvát nyújthattam volna ;,-
S besötétítettem
Szerelmet szerelmemmel
Meg nem erősítettem.....

Adj erőt Uram : a változáshoz !
Az Advent, a Karácsony vigyen
Közelebb egymáshoz
Ne vedd el vágyamat ;
S a Jobba vetett hitem
Adj, hogy adhassak
Nagyban, és kicsiben

2005 karácsonyán

Megbékélésre hívlak Benneteket
Egy baráti ölelésre, meleg kézfogásra -,-
Hisz ejtettünk egymáson sebeket -
De enyhülést hozzon a perc
S ne gondoljunk semmi másra

NEM kötelező mosolygást szeretnék-
Látni: hátba-döfött emberek képmutató arcát
EGY KIS BÉKÉT!;Hogyha lehet még-
Hisz megvívtuk -rég!--már az elmúlt év
Mindennapi harcát

Vénebbek, fásultabbak lettünk.-.-
Kár, hogy nem Bölcsőbbek-
-Pedig lett volna rá módunk
Erősködtünk, veszekedtünk-
-Keveset szerettünk
Vajh mit mondanak Mások
-Ezidőben Rólunk...?

De most álljunk meg: nyújtsuk kezeinket
Kollégáink felé, mert megintenek minket
Fentről, ha Békét Tudattal szívünkbe nem hozunk
S egy korty itallal, szívünkben röpke dallal
E harmóniában meg nem osztozunk .!...

Levél Neki ! 2005 .11. 21.

Édes Istenem!
Neked adom mindenem
Feleségem, gyermekem
Te tudod csak, hogy Őket
Én mily nagyon
 Mily nagyon szeretem

Neked adom Anyámat
Nővéreimet, s babánkat
Mely még meg sem született...
S Te tudod csak
 Te tudod csak
Lehet-e vagy nem lehet

Neked adom ÉLETEM
Favágásom, mely nekem
Elveszi estére erőmet
És csak várom,
Én csak várom Tetőd

Hogy békét adj a szívembe
Utat mutass, hogy merre
Menjek követve
Közel Hozzád, növelve
Hitem, s tálentumaimat
Add meg holnap, s a mai nap...

Hogy
Ha fázom,
Köponyedbe burkolózzam
Ha éhes,
Hitemből táplálkozzam
Ha fáradt,
A Lélek égjen bennem
Ha megtört,
Add, hogy Hozzád menekedjem!

KETTESBEN JÉZUSSAL

2005 11.28.

Kettesben Jézussal-
A bibliám nyitva;
Csak TE tudod igazán
Hogy mi a szív titka

Jó Veled mindennap
Tanulhatok Tőled
Olvasom; hogy dorgálsz,
S—köszönöm erőmet

Mellyel nyomodba szegődhetek
Valahogy követlek, ha szeretek, s szeretek
S fölnézhetek az Égre, ha körülöttem
Átölelhetek—SOKAT
Hogy hogyan kell jobbnak lennem?:-
Olvasom a sorokat

Hajóm vitorláját hadd fújja
A Szentlélek szele
Kormányát kitámasztom bibliámmal-
Zátonyra így nem futok vele ,
Mebékélek a Tegnapal, harcolok a MÁ-val
S elmúlik a lelkem búja

Dr Szluha Gyula

Átlépjem a küszöböt?

2003 jan .22.

Létem véges
Lelkem érdes
S a halál angyala esténként beköszön...
S bús, negédes
Szavakkal hív, minthogy nincs közöm
Már sok- e földi léthez

Lebeszélve a holnap kínjáról
A Félelemről, a fájdalomról, mik távol
Tartják tőlem az örömet
Tavasszal terheimbe dermedve
Mint egy morózus, vén medve
Rohannék a kikelet felé
De nem lehet.
A jég befogta lábam,, s a napsugár elé
Csak bús tekintetem mered
(Mint a hernyó, ki lepkét lát; s szenved)

Nem örököltem a Földet
Nem enyém a víg Világ
Csak bogár vagyok, mely galacsint görget
Utam csak gátolja a bíborszín virág
Nem látok mást, csak a föld szennyét, sarát
S mily sokszor eszemben van: nahát
Nekem ebből ennyi elég!
De visszafog a nehéz kéz bársonyos érintése
Fiam, nejem, anyám, hitem
Tudom: őket nem lehet-, nem viszem
Át a túloldalra
S belémhasít a LÉT, mint kés:
Maradj TE ős-tulokfajta !

Ki érti meg Isten terveit? 2001. 12 17.

Ki érti meg Isten terveit?

egy percem sem ismerem előre

Sok vágyam, kívánságom: dőre

S hogy segít, vagy nem segít?!-?

Az Ő céljai mások

(befutnak Hozzá a hívások)

S mindig is felel, de a feleleteket

Oly ritkán értjük meg, akkor is: , ha lehet...

Mert nem tudjuk azt sem, hogy nekünk mi a jó

Száguldunk, vágatunk, mint a zabolátlan csikó

Sokszor veszünk felé rohanva...

Pedig ajkunkról ritkán szól hozsanna...

Ritkán állunk meg, hogy:, nagy, puha tenyerébe

lehajtsuk fejünk, s megpihenjünk végre

NE CSAK KARÁCSONYKOR

2001.12.18

Ne csak karácsonykor
Nyíljon ki a szív, pontban este hatkor
Mikor megkondul az óra
Szívünk mutatója
Ne csak ekkor simuljon egymásra
Kéz-a kézben--- a Messiásra várva
Ha egész évben nem vártuk Őt;
A Megváltót, az Engesztelőt....

Ne csak akkor akarjunk nyitva lenni
(Majd a nehéz ajtókat újra betenni)
Lezárni, lelakatolni magunkat
Emészteni, újrarágni a bajunkat,
S keserveinket , melyek gyűltek egy éven át...
Minek állítunk akkor fenyőfát?!

Mi értelme:- kilépni magunkból
Egy órára, egy estére, ha agyunkból
hiányzik az Erő,, mely más vágányra vessen...
El erről a sínről, hogy Boldog lehessen
a szabad akarat....!
Míly negédes a perc a fa alatt
Folytatni nem lehet, dönteni nem tudunk
ÓH SEGÍTS, Ó SEGÍTS MI URUNK !

KI ÉRTI MEG ISTEN TERVEIT? 2001 dec 17

Ki érti meg Isten terveit?

Egy percem sem ismerem előre-

Sok vágyam, kívánságom:dőre

S hogy segít,vagy nem segít?-!-?

-Az Ő céljai - mások-

(befutnak Hozzá a hívások)

S mindig is felel, de a feleleteket

Oly ritkán értjük meg, s akkor is, ha lehet...

-Mert nem tudjuk azt sem, hogy nekünk mi a jó,

Rohanunk, vágatunk, mint a zabolátlan ló

Sokszor veszünk felé rohanva...

S..ajkunkról ritkán szól Hozsanna

Ritkán állunk meg, hogy nagy, puha tenyerébe

lehajtsuk fejünk, s megpihenjünk végre

A HIT ÚTJA

2002. JAN.11

Ne mondd, hogy karácsony
van a szívedben
Ha mozdulatlan, összefagyott,
érző meleg nincs ebben !
És hideget lehel mindenkire
Ki jött, vagy csak úgy tévedt ide...

Minek Neked a HIT
-Hogy megtartsd magadnak-
Mit hozott, mit vitt?
nem öncélúan kaptad!

Ha arcod hasonlít is Krisztusra
a kezeid: Nem!-
Legalábbis tetteiben
nem látszik, hogy mi is a hit jussa

Oroszlán elé nem mész
Mint hajdanán a hívők
Győz mindig a józan ész
S tudod: győztesek a túlélők...
Lavírozol, s horgászol a zavarosban
„ meg kell élni máról holnapra”
S csak úgy lehet: ügyesen, okosan
ha süll a kenyér, hús is kell abba!

Elvétted az Utat,
Mit Isten kijelölt
Csak éhezve- fázva?
Nincstelenül lehet valaki Jelölt
az Örök Életre ?
Szenvedés a létünk örök értelme?
EZ az, mi mindent magyarázna?

2002 karácsonyán

2002.12.13.péntek

Gyenge lángocska a szeretet
A harag szele elfújja
Füstöl, füstöl egy darabig...
Beh sokszor nem lobban újra!
Így sok kérdésre sokszor
Nincsen is felelet...

Szíveinkben érlelt mérgek
Pusztítják mosolyunk, ölik álmainkat
Mindig vannak érvek, s ellenérvek
A Béke, s Nyugalom kerüli
Gyűrött, nyűtt-párnás ágyainkat
S mint köd a tájat: hangulatunk megüli
Az önző haszontalanság...

Az Elvárások Hegye
Eltakarja a Jövő képét
Nem tudjuk : a szeretet a vak Sors kegye
S-- hogy -szívünkben él még?!

Nem nyitunk más felé
Hiszen Más sem nyit mireánk
Mindig Más felé tekintgetünk MÁS felé
S elkerül a Miatyánk...

Nem- Itt-,és-Most :szeretünk
Csak plátóian, ideákba vonva--
Pedig ha aprópénzre váltjuk lelkünk :
Burjánzik a Jótett ; mint a gomba

Vérző szívek mindenütt
--amerre nézek--
Sebzettek, és marcangoltak
A rászáradt vérből kemény kéreg
védi őket:- nem érznek ; élő halottak...

A megbocsátás vésője nyithatná
Ezeket a bio-koporsókat
Mely véd ugyan, de elhatárol
Semmilyen szeretetet nem enged be-
--sem ki--: magából
S vastagabb,- vastagabb: évről-évre
Nem kér a Holnapból, s elege van a Mából.....

De szép lenne, De jó lenne
E burkot lehántani Rólunk
A Szeretet melege, a megbocsátás ereje
kell, hogy olyanná váljunk :
Amilyenek voltunk ;
Hogy a fenyőfa alá
ÚJ REMÉNNYEL álljunk !

Én csak egy ember vagyok
Hogy mi a szeretet; nem tudom...:
Csak érzem, hogy nagyok
A Vágyaim, mert mindig reá vágyom...
Köreim nélküle hiába futom
Érte teszek mindent: túl nagy áron
Vagy túl olcsón-mindegy- elvégre
A SZERETET KOLDUSA VAGYOK, s elérve
A Béke lebeg felettem...

Nem tudom, hogy mi a szeretet
Csak azt, hogy mi nem az
Hiányával, ellentétével, gaz
erők álnok cselvetésével lehet
Mutatni, hogy hol tűnt el-
De hogy Ő mi: csak a szíveddel
tudhatod; definíciót az Ész nem ad
Csak ha tagad, csak ha tagad...

Csak ha elveszi az édes ízt a mézből
A szárnyalást a levegőégből
A hús erőt egy korty tiszta vízből
A békét, a nyugalmat
Egy szerelmes csók ízből
Az Ész nem érti, az Ész tagadja
De kell, s a JÓIsten mindig megadja!

Ingyen kenyérért, és cirkuszért
Tolong a Nép évezredek óta
Ha megkapta; eltel, dicső himnuszért,
Elvekért: nem lelkesül; nem kell óda...

Hitet adj Uram, valami HITET!
Vagy vágyat a hitre, mint a kitett
Gyerek vágyódik egy életen át
A szülei után
Érezzék a hit hiányát
S-ha találkoznak vele, ne furán,
S értetlenül forgassák fejüket
Nem is keresvén a LÉT-ben helyüket

Mily ostobán vigyorog
Egy ateista a templomban
Hisz a cirkuszt s a kenyeret ott nyomban
Megkapja: fűtenek, gyomra nem korog
Tán még a papra is lehetne figyelni...
Hát ennyi—csak ennyi...

De sajnós a kenyér nem kenyér, a bor meg nem bor..
Nem cirkusz a szertartás, tán így volt rég, akkor
Az utolsó vacsorán...
A HIT parancsa,; a szeretet parancsa, s csak ezután
Jön bármi más, s minden ebből ered...
Óh a Hitet miért nem mered
Beengedni dacos szívedbe?
Ki már úgyis ott vagy
Egy hitetlen a templomban,
Kit hidegen hagy
A szív melege
Csak cirkusz kell, s kenyér, s már elege
Mindene megvan, miből megél
S a HIT nem gyújt benne szikrát
Hogy másoknak lángot adjon

Búzaszemmet vessen, s kalászt arasson
Az Ő szeme mit lát?!:
Az Isten házában nyájat..
Kik szerinte bégetnek
Holott áldást kérnek Reá, s alázat
Járja szívüket át,-szerinte tévednek
Szerintük pedig Neki kéne adni
VALAMIT, s nem pedig TAGADNI
S nem pedig Tagadni...

Engedj Luci Ferkó
Parafa dugóért
Lelkem tartályából
Már túl sok vért
Vesztettem
Helyettem
Senki sem tömi be
A lyukakat....
Töviről- hegyire...
Fürkész az akarat
Ép tartályban...
Kegyelem, s szeretet után kutat...
A Hazugság- Világban
Hagyd, hogy halljam Isten szavát,-
Igaz fénycsóvája hadd vezessen,
És engedd, hogy mindenki barátom lehessen!

Örömed leld a Rosszakban.-
Hadd ne részletezzem hosszabban!
Kerüld el a kegyes helyeket
Te azokat úgysem szereted...
Máriapócs nem neked való
Hisz nincs az a cseles trójai faló-
Mely hasában közénk állhatsz
A mi hitünkéből magadra
Zárt bilincset gyárthatsz!!

Karácsonykor – Jézusnak

Te, aki jászolból indítottad
A Forradalmat
Akinek a sírása már akkor megrázta
Az uralkodó hatalmat
Ki hallotta az Ember halk jaját-
És lehajolt ahhoz, ki elmondta Baját
Az Igazság fényével mutatta a sötét lelkeket
Nem kért, nem követelt, csak szenvedett...

Légy most is iránytűnk e sötétben
Hadd bújjunk meg Atyánk, s anyánk ölében
Ne győzzön, ki gonoszúl balga tanácsot ad...
Lelkünk nem lett jobb, csak éppen
Eltelt kétezer esztendő
Erősebb lett a Kígyó, csábosabb a Nő
S nőtt valamelyest a tudás fája
Hisz annyi vért és gyötrelmet ástunk be alája !

Most is tömjük magunkba- mit lehet
Fogyasztók lettünk s hiányzik a Szeretet
Igaz szavakra vágyunk a nagy hazugság –árban
Alig leljük helyünket e mammonos Világban

Segíts, hogy újra utadra találjunk
Ne keressünk más ösvényt
Melyet majd megbánunk
Hitünk újra gyúljon a kis jászolka mellett
Igaz hívó szavadra
Legyen IGEN a felelet !

Dr Szluha Gyula Antal

De colores !

2006 .dec .10.

Karácsonykor a kis Jézusnál

Jézus most még gyermek
Helyette kell cselekedned
Mindazt a jót, és szépet
Örömet, kedvességet
Melyet már régen
Istenedtől remélted ;
Neked kell megadnod másoknak
Noha
A Világ hollói feletted kárognak
Mégis
Neked kell térítened...
Így leszel ;keze, munkatársa
-Ki még gyerek-Segítségre várva...

A Lélek dolgozhat Benned
Vetni, szórni kell a Kegyelmet
-Kicsi szeme fényesedjen Rajtad
Mindig !-Hisz Ő és Te is ezt akartad...
Lelked puha sálját
Terítsd a jászolba – alája
Melegítve ágyát
Bízva, hogy Isten által vezetett lesz
Nemsokára
A Magyarok hazája...

Karácsony

2006 12 28.

Lejjebb szállt az Ég

A földiekhez

Kisdéd sír egy jászolban

Mi közöd van Ehhez?!

Régi mesék, szép történetek

Manapság ugyan kit hat ez már meg ?!

Ami kell, azt megteremtjük magunknak

Bajaink a gyógyszerektől elmúlnak

Ha lelkünk fáj, úgy pszichológushoz megyünk

Becsületes munkával biztosított a kenyerünk

Nagy gazságot nem csinálunk

Élhetőbbé tesszük bomlott világunk

Ha kell, még szociálisak is vagyunk

Tömegmédiá manipulálja osztott tudatunk

Minek a Hit ?- A zavaró Isten-tudat

Legyenek szolgáltatók az egyházak:

Mutatván a „helyes” utat

Mi meg nem kaparjuk le Róluk

Az 'ájtatos' mázat

Úgy övék a templom – miénk a többi tér

Így békében megleszünk....

S ha valahol gőgicsél

Egy jászolban egy csöpp gyerek

Ott vannak a szülők, hogy tegyenek

Érte mindent- hisz az Ő dolguk...-

!!Bezárult szívekbe hogy toljuk

Be a meleget??

A sötétbe

Fényt csempészve

Ha nem is sokat- de eleget ?

Mert mi van ha MÉGIS ?

Ha Ránk figyel az ÉG is?

S a kicsi jászol mellől elcsent pici lánggal

Tudunk csak fényt adni, s megbékélni

Magunkkal, s a Világgal ?

Szerelmesen 2006. Dec. 30.

Messze vagyok Tőled
Mint a jéghegy
A sarkvidéki tömbtől
Mint a sötétben a csecsemő
Mely anyja után bömböl
A sóvárgás felőrli erőmet...

Sosem elég az idő
Melyet Veled töltök
Szomorú a napom,
Felvont szemöldök
Mosoly
Csak karjaid között simul arcomra
Így nem emlékezem
A napközi harcokra
Ha este Hozzád bújhatok
Eltakarnak szárnyukkal a szerető angyalok...

Fejem fel sem vetem
Hol van a dacos Hév ?
Ifjú lelkemen
Megült a sok év
Súlyát érzem minden reggel – este
Vonz az ágy s az álom
Új reményt keresve
S van már hogy nem is álmodom...
Gonosz démon ül éjszaka vállamon
Nem engedi repülni szárnyaszegett lelkem
Hadd szeressem magam,-
Hogy szerethess engem !!

Porból, s
porrá leszünk
Lobban-, -és ellobban életünk
Mint gyertyaláng, melyet Isteni szikra gyújt,
De csak annyi élte, melyet a viasz nyújt
S az- kevesebb : napról-napra ;
Takarékoskodunk, vagy herdálunk rajta...?
Hogy ki a megfontolt, s ki a balga
A végén tudja csak- ki nem ezt akarta

Ritkán nézünk szembe a tényekkel
Okosan, pőrén, tiszta lélekkal
S nem hisszük EGY PERCről sem
Hogy az utolsó lehet
Hogy valamely kérésünkre
Lehet : NEM- a felelet...

Ki az, ki készen áll
Átlépni a Határt ?!
Hisz az elmúlás megtalál
Pláne, ha a batárt
Négy ló húzza, frissen abrakolva
Létünk, s halálunk a Véletlen volna?!
Mégis—néha kétségek gyötörnek
S az elátkozott lelkek csak rajtunk röhögnek
És senki sem tudja, hogy mi van Odaát...
Visszük, vagy itthagyjuk létünk hozamát
S a HIT talán megnevelni képes...
Félelemből szült erény
E létben, mely oly kétes !

Akkor

2007. 10 22.

Nejem a verseim olvassa
Kutatja a múltam
Szerelemre mikor, ki iránt gyúltam
Peregnek a lapok...
Ilyen voltam, ilyen vagyok
Az írásom nem változott !...
Mégfáradtam, keveset álmodok
Vágyaim félelmek tépik szét
A Létbizonytalanság, s a Nemlét
Mételyezi lelkem
Keresem, s nem lelem a helyem
S bármikor, ha a Jövőbe nézek
Sötét redőny takarja el a képet
Min vészjósló hangok szüremlenek át
Így rettegetve várom a napot, s az éjszakát
Hisz nem tudom ; mire ébredek
A Jót csak álmodom, s fájók a képzetek
Melyek a valót citálják elém
Sötét a jelen, s gyenge az ÉGI FÉNY !

Mindenszentek napján 2007.10. 31.

Elmennek a szeretteim
Kiknek túl keveset
Adtam magamból
Mebánó, gyötrő lelkemből
Csak szomorú harang szól
S kong utánuk-
Késő, ha önzőségünket
Csak utólag utáljuk
Ha csak a síroknál térünk meg-;
Látva a fejfákat ;
Érezve gyarló létünk-
Most bezzeg elgondolkodunk
Hogy: miért is élünk-
S ha már itt vagyunk ;-
Mily másképp kellene !
Hisz legyőzi a Lelket
Az önzés, a s Világ Szelleme
S csöppnyi, talmi boldogságért
Feláldozzuk énünk
Mérlegelve a legvégén :
Mennyit ért a létünk !

Persze.. az épületek változtak
Az Igazgatók jöttek- mentek
A betegek gyűlésekre jártak , vagy áldoztak
S A BAJOK
HÁT AZOK !:
Mindig csak újra teremtek
S ŐK-, az Orvosok mindig kellettek !
Gyógyítva a testet- lelket
Szüntetve a fájdalmat
Új reményt adva a vágyaknak
S szép perceket adva a jelennek....

S MOST--, ily gazdagon
Érett fejjel, s büszke lélekkel:-
Jön a jutalom, s a nyugalom
Az Út szabad :- tán menni még nem kell-
De jól esne a rég-megérdemelt pihenés
Ennyi év robotja utánnem kevés..!
S ha lélekben gazdagon is-,De zsebben szerényen
Búsul mindenki e nemzedéken
Mely átadja a staféta- botot
De Kinek?!?- s az elejtett bot kopog..
S mily kevés – ki fel tudja venni-
Bár mindenki tudja :
Lassan bizony el kell menni:-
Még akkor, mikor jól megfutja
Mint az atléta a tisztelet-köröket
Úgy jó, ha még sok szerető arc követ
Bármerre is az úton ...
Szerető, szomorú, együttérzésünket
Nyújtom
Most a többiek nevében :
Adjon az Isten sok erőt
És sok szépséget
A nyugdíjas-létben !!

Dr Szluha Gyula Antal

A Mikulást várva 2007.11. 23

Jöjj, Hozzánk is Mikulás
SzentMiklósi hévvel
Vidámítsd meg lelkünket
Csekélyke reménnyel;
Hogy boldogabb lesz Holnapunk
Meglepetést ha kapunk
-Mint örül a gyermek-:
Kis cipőben az ajándéokra
Angyalok figyelnek :
A cukorkára, meg játéokra

Gyere hozzánk ; hozzál sokat!-
Békességet, szeretetet
Tedd jobbá a bús sorsokat
Hogy minden felnőtt, s minden gyermek
Derűs, tiszta szívvel várjon
S boldogan hadd kiabáljon:
Hogy: Megjött a Mikulás !!
Látva telve cipellőjét;
Mert itt volt:-nem vitás
Ilyen volt, és ilyen Ő még !

Mi is legyünk méltók Hozzá
Ajándékot ha kapunk
Ki kell érdemelnünk Mindig !
Jobbá lenni:-mik vagyunk
Javítani lényünk fáján,
Metszeni a gallyakat
Csak a Fény felé növekedni
Hogy tisztuljon az akarat
Lenyესni, mi száradt bennünk,
Nemesebbé tenni lelkünk
Hogyha jön a télapó
Minden legyen szép, és jó !

Hamvazószerdán

Porból vétetett testünkben
Mennyi kín kereng
Míg tévelyeg a lélek
A zavart elme csak mereng:-
S a lét kérdéseit meg nem oldja
Tusakodás Isten ellen
Minden lélek szégyenfoltja
S közben elrebben
Földi életünk
S hogy azután van-e valami?-
Vagy .: csak a porból vétettünk
S egészében porrá leszünk, s ami
A Lényeg,- az velünk tűnik el...
Igen, ez mindenkit érdekel!

S rá gondolva
Jeges félelem
Foga marokra
Szívemet, jaj nekem
Ha nem hagyok itt magam után
Örökséget, nemeset
Ha nem is sokat .: keveset
Így meghalhatok : tudván:
Nem hiába éltem
Istenem! Köszönöm a Létem!

Lopj boldogságot életembe Uram!
Add, hogy mindig együtt járjunk-
Ne hagyd, hogy e zaklatott futam
Csak a Célt láttassa, s a mi világunk
Szépségeit rejtse előlem:
Add, hogy gyönyörködhessem e földben!

Add, hogy észrevegyem
A Pillanatnak báját
Öröms örömöknek
Puha ,meleg ágyát
Selymét az esőnek
Vagy tiszta téli szélnek
Hogy szépekről is beszélnek
A zavart lelkű népek
Élvezhessem a Napot
Mikor rám süt pazar fénnel
Örülhessek: amit kapok
S ne vágyjak balga reménnyel!
Számban az ízek tánkra keljenek
A hús víz csókolja torkomat
Szeressenek, kik szeretnek
S adhassak magamból- Nekik: sokat!
Ólomlábakon ne járjak-
-Zerge mellett fussak el-
S ha megjelennek kósza vágyak
Bízhassak Benned igen sok reménnyel!

Ne hagyd, hogy a Holnapra készülve
Ne vegyem észre a mai napot;
Szívem megtelhessen örömmel
Írántad, s megköszönhessem
Amit kapok !

Ki él;- elhalálozik...-

-De miért nem tett kivételt az Isten?!

Hogy a Jókat megtartaná soká-

-Ő is szerette Apámat:-

Hamar hívta Hozzá-

Magához, apjához, s a Többiekhez

Mily boldog a lélek, ha terhet, s időt levetkez

És Ott és Itt egyszerre létezik

Halálba és Születésbe egyszerre érkezik!

-De én csak megrögzött földi módon

Síratom Apám a születésnapodon

Lásd: itt vagy mellettem: érzem a lényedet

És sugallod nekem: ne feledd a lényedet:

Szeretettel van megírva minden:

Ott Fönn is, és itt Lenn!

S az utolsó – e földi harctéren
Hol van már a Fa, hol van már az Éden ?!
Hol van már
Az első emberpár
Kit a maga képére...
Egymást hányja kérébe !
S a Jövő : vészteljes
Felleget kerget
Új, viharos szél kell :
Mely felrázza a Lelket,
Egymás homlokára : Csók
S egy biztató Isteni lehelet!